

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 6 lipca 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. L. (dalej: skarżący) działając osobiście wniósł do Sądu Najwyższego (data wpływu: 25 maja 2021 r.) skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość), na „nieuzasadnioną przewlekłość rozpoznania wniosku o stwierdzenie nieważności postanowienia z 7 grudnia 2017 r.” wydanego przez sędziego Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 7 grudnia 2017 r., sygn. IV KO 124/17, sprawę z zażalenia J. L. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z 15 maja 2017 r., odmawiające wszczęcia śledztwa, po rozpoznaniu wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w K. z 13 listopada 2017 r., sygn. akt II Kp (...), na podstawie art. 37 k.p.k. przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

Sąd Najwyższy ustalił, że wniosek J. L. z 8 października 2018 r., został przekazany według właściwości przez Sąd Apelacyjny w (...) do Sądu Okręgowego w P. Powyższy wniosek został zarejestrowany pod sygn. II S (...) jako skarga na przewlekłość. Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z 7 stycznia 2019 r. pozostawił skargę J. L. bez rozpoznania, z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych poprzez nieuiszczenie opłaty sądowej. Od powyższego postanowienia nie wniesiono zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość podlegała odrzuceniu.

Zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznania skargi na przewlekłość, której przedmiotem jest prawo skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, zostały uregulowane w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość).

Skarga na przewlekłość powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (art. 6 ust. 1 i 2 ustawy na przewlekłość).

Skarga na przewlekłość niespełniająca powyższych wymagań formalnych podlega odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy na przewlekłość).

W rozpoznawanej sprawie, treść skargi na przewlekłość wniesionej przez J. L., nie pozwala ustalić postępowania sądowego, w którym mogłoby dojść do przewlekłości. Postępowanie przed Sądem Najwyższym nigdy nie zostało formalnie wszczęte, ponieważ wniosek J. L. z 8 października 2018 r. zgodnie z właściwością został przekazany do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. Zatem skarga na

przewlekłość nie spełnia warunku określonego w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, albowiem nie zawiera skonkretyzowanego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania. W konsekwencji, skarga na przewlekłość podlega odrzuceniu.

Ponadto należy zauważyć, że obowiązujący Kodeks postępowania karnego nie przewiduje nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci stwierdzenia nieważności orzeczenia, a wniesienie takiego środka nie wywołuje żadnych skutków prawnych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.